

UKRAINIAN LABOR NEWS
 Published weekly under the auspices of
The Winnipeg Trades and Labor Council
 cor. Pritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man.
 Subscription \$2.00 a year.
 Telephone: St. John 1465

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 часопис для робочого люду — виходить раз в тиждень.
 Заходом Вінніпегської Ремісничої - Робітничої Ради.
 Передплата \$2.00 на рік.
 Редакція за оголошення не відповідає.

Адреса: **UKRAINIAN LABOR NEWS**
 cor. Pritchard & McGregor Sts. Winnipeg, Man.

НЕУДАВШЕ СЯ ЛЬОКАІСТВО.

Базель, 13 жовтня. — Українська місія в Берні одержала вісти, підтвердуючі загальне повстання українських селян проти генерала Денікіна; повстання горить в околицях Лозанни.

Між повстанцями знаходяться велике число бунтівних жовнірів і Ізидорів, які є озброєніми козаками Денікіна за їх зверхність.

"Наступом об'єднаних Наддніпрянських і Наддністрянських українських військ 30 серпня була взята столиця України місто Київ. Російські більшовицькі комуністи, обороняючи Київ від наступаючих українських частин, відкрили фронт для рідних їм по національності військ генерала Денікіна. Дня 31 серпня частини російської добровольчої армії ввійшли в Київ, причому без попередження напали на українських козаків.

Народне правління української республіки знало про боротьбу військ Денікіна з комуністами на території України і, вважаючи, що обов'язком кожного правління є об'єднати народну кров, хотіло піти шляхом розв'язати справу з військом генерала Денікіна.

Тут ми знаходимо дуже важне призначення від компанії Петлюри, що вона "знала про боротьбу військ Денікіна з комуністами на території України". Повстає отже питання: Хто такий Денікін? Що спільного має він з територією України?

Чи прийшов він на Україну на залик "народного" правління, чи на залик укр. совітського правління? Якщо він не був закликаний ні однією ні другою стороною, то чому укр. совітські війська вели з ним боротьбу, а "народне" правління вже навіть після того, як "добровольча" армія "без попередження напала на укр. козаків", не хотіло воювати з ним? Наоборот, "народне" правління уважало своїм "обов'язком" об'єднати народну кров і хотіло піти шляхом розв'язати справу з військом генерала Денікіна. І чи був сей "вірний шлях" дійсно вірним?

Де там! Мудрі голови з "народного" може й думали, що їх шлях був "вірний". На далі okazaлося, що Денікін "реальний" політик. Бачучи, що відношене сил на його сторону, він проето прогнав лоялістських панів з "народного".

Ваше превоскошество, "дозвольте" встановити "взаємні відносини" між налізими і Вашими військами, які борються за проти комуністів-більшовиків на території України.

Знаєть вас не знаю і знати не хочу, хахлацької морди... В союзі задумали зі мною входить, га? А каші безрозвої не хочете? У мене скоро...

Приблизно на такого рода похоба заява Петлюри.

"З відома правління ще до взяття Києва нашою високою командою була вислана військова делегация до командирів добровольчої армії в справі встановлення взаємних відносин між військами, які борять ся проти комуністів-більшовиків на території України. Заходи правління не мали успіху. Команда частин добровольчої армії заявила, що

війська, які буть ся під командою" головного атамана Петлюри, є більшовицькими і що добровольча армія буде вести війну з військами Народної Республіки".

Дуже характерно що за причину такого свого поступку панове від "народного" пояснюють бажанем "об'єднати народну кров". Яне фарисейство! Злучивши свої темні галицькі війська з бандами Денікіна вони беруть народну кров... А хто його знає, може бути, що в боротьбі з українськими робітниками звичайно проливається вода. Все можливе тепер на Україні.

"Правління української народної республіки заявляє всім громадянам України, що воно вело боротьбу з чужоземною силою російських комуністів за землю, волю та добробит нашого народу в незалежній та самостійній Українській Народній Республіці. Коли тепер команди добровольчої армії після кровавої боротьби з більшовицькими, нас, всю нашу славу армію, весь український нарід називають більшовицькими і нахваляються, що будуть вести війну з нами, то народне правління мусить заявити свій протест проти таких намірів командуючих кругів добровольчої армії".

Тут вже просто пахне безсилем. "Народне правління мусить голосно заявити свій протест". І Денікін налікається сям... Але се робить ся лише тому, що "національні" державці не хотять воювати з Денікіним і все еше надіють ся уприти його, щоб він позволив їм служити у него льокаїстами... Се ясно і определено видно з "відоку" уряду до альянтів". Ось часть її:

"Українське висше командование вислало спеціальну комісію під проводом ген. Омельковича-Павленка, котра мала вести переговори з армією Денікіна. Начальник військ Денікіна кийського району відповів на се, що війська Петлюри є уважані за більшовицькі і категорично відмовив ся вести переговори. Рівночасно розпочали власти Денікіна в зайнятій частині України енергичну боротьбу проти української культури. В школах, церквах і урядових інституціях уживане української мови заборонене. Таке поступоване дражнить нарід: даље уживане такої системи приведе до нового кровопролиття. Замість сподіваного порозуміння в цілі спільної боротьби проти більшовицького готворить ся нова внутрішня боротьба. Денікін помагає більшовицьким ослаблюючи свої і наші сили. Уряд Української Народної Республіки на підставі висше означених фактів уважє своїм обов'язком запропестувати проти наступу армії Денікіна, будучи певним,

що держава Антанти во іма гуманности уживють свого впливу на Денікіна, щоб змусити його порозуміти ся з висшим Українським Командованем, негайно очистити край завойований українським військом і виснести своє військо з української території. Се конечне для того, щоб українські війська могли вести боротьбу проти більшовиків, що уважають своїм головним завданем."

Але, найінтересніша часть документа національних героїв, серце котрих так безжалебно розбите Денікиною відмовою, се те, що

"Українське народне правління хоче бачити свій нарід визволенім з під ярма чужинців. (Се, що вони закликали Німіца і вчера хотіли союзу з Денікіним — не рахуєть ся). Всі сили покладає, щоб зробити се мирним шляхом.

І коли подієть ся кров, — то не по нашої вини, а по вини неситих імперіалістів і помічників буйшої Великої Росії, які, не покінчивши навіть боротьби з комуністами-більшовицькими, для своїх егоїстичних інтересів намагають на наше військо, бажачи запанувати над українським народом."

Як видно, не хочати, в одній мадєнській фразі висловлюєть ся вся ідея і вся тактика її виповнення! Тут, як в каплі води, відбила ся вся ідеологія і тактика буржуазних прихвостнів реакції.

"Не покінчивши навіть боротьби з комуністами-більшовицькими, бажачи запанувати над укр. народом!"

А ви-ж, панове від "вірної одиниці", не знали єго перше? Думали, що "очистити" їм Україну-еньку від комуністів і тоді скажуть:

— Тепер, други мої, живіть у власній хаті, з власною правдою, з власною волею...

Не так воно йде!.. Українська територія потрібна пп. Денікінам і їх покровителям як база, звідки було би можна "очистити" Росію. І есей би пп. Денікінам удало се зробити, то прощай "незалежна". Він тоді показав би "нашим національним героям" "кузьмичину мати".

Отсе є іменно відтворюєть локі не розуміють і їх правдоподібно постигне загальна судба: а гордого повелителя і підлизника-льокаї.

ІСКРИ.

Яке повинно бути наше становище? — питає учительська газета. І дає відповідь: "Тямлячи се все ми можемо встановити для себе одну задачу, а іменно: не те для нас важне, що други про нас, або нам говорять, а важне те, в що ми самі віримо, що думаємо, говоримо і робимо. Сього власне боять ся вороги України".

І ся мудрість часів римських цезарів у них появилася після того, як вони збирались впасти всі води світла своєю пропагандою для освідомлення в "українській справі". Дійсно можна сказати: во время оно гора родила миф...

"Ще недавно панічні-комуністи від Роб. Вістий дзвонили у всі дзвони та кидали громади на Петлюру, що потайки пробує зафодати Денікінові і Полякам "український народ. Нині ми одержали текст відозви українського уряду, де не потайки, але явно говорить ся, що Петлюра пробував прийти до порозуміння з Денікіним, щоб обмінувати пролив крови, та коли не вдало ся, виповів війну".

Так, такі так. Не помер Денікін, а болячка його задала. Так, такі так...

"Від (укр. робітнич) свідомий того, що колиб на Україну налізла Москалів, Поляків,

Румунів та ще кого, тоді вже й ладу тяжко завести, бо Москаль скаче заводити на Україну лад московський і оглядати ся буде на Москву. Румун скаче заводити свій румунський лад і оглядати ся на Букарешт, а Поляк польщину буде заводити на лад шаршавський. І який тоді лад вийде?"

Ми бачимо вже тепер, що лад вийшов "опростотворений"... А наші товариші дорікали панови Берестови за те, що лад... де видумують ся... Крім того "він (укр. робітнич) свідомий того, що" і т. д. За те він і робітнич, але се спільного з робітником має Петлюра, Панейко і Ко?

Один з моїх знайомих (член горж. комітету) говорив мені вчора, що він обурюєть ся складом нового укр. правління.

— І подумайте лише — обурював ся він — взяли і зібрали якусь московсько-жидівську збиранину. Я пілю їм протест з того приводу.

І коли я йому жартом замітив, що там еше не достає Мамонтова з Денікіним і що контр-революція також має право бути інтернаціональною, то він чуть не побив мене.

— А дріпні "свій до свого" забули? Гівно крикнув він, наступаючи на мене з кулаками.

— Та де, як можна!

ЛИСТ З БОЛГАРІЙ.

В американських газетах є помийний слідуючий лист з Болгарії:

Софія, 21 липня 1919.

Перебуваючи невинимісімі літа війни, спустошена, голоду і нужди, встиду і упадку, а тепер наслідки тої страшної різни є еше страшніші в своїй величині. Смерть і спустошене з одної сторони, а жите соред беззахисних гуляти і пирів та борба о сейчасове збогаченне ся з другої.

Брати, товариші, світ здавав ся бути невідлечно ошаріжати, божевільний, а тепер поміж бідними панує сумнів і безсильність без кінця. В який спосіб ми бим описати наще тут істование, аби дати вам менше-більше повняте по положенню, в яким тепер находимо ся під терором жовтих соціалістів і їх міністрів?

Не міг бим вам представити цілої картини грази з побоявання, аби не зменшити правдивого вигляду потвори, котра понахлила свої кроваві лапи на наших гордах. Кошта утримання підскочили в гору не десять ані п'ятнадцять, — ате даютьте п'ять і більше разів. Пара черевиків коштує тепер 450 франків, перед війною коштувала заледви 15-20-25; убрале 1.200-1.500 франків; перед війною коштувало 35-50; м'ясо 15-20 франків, перед війною коштувало 1-1½. Чогось подібного нема в жаднім инішій з воюючих або неврагальних країв. Лише в змйну за се, як би в задостучуєнне, спекулянти і ливхари росли як гриби — корпорації з капиталом від 50-200 мільонів франків. Сей контраст жита спричинив виразне розгранченне межі людьми — по одній стороні поставив великих бідаків, а по другій богачів. А прецьв єше е більша стосунково часть бідних спить і іде в слід за угдовими і сплямеленими кровью націоналістами, нужденними соціалістами, тими, котрі лущать ся з вискувачами людства у спільній справі.

Цялий міністерський кабинет є "радикальний". Теодоров, народна партія, премієр і мін. заграничних справ; Мадяров, народна партія, міністер війни; Дагєв, ліберальна партія, мін. фінансів; Костовіков, радикальний демократ, мін. просвіти; проф. Ганєв, радикальний демократ, мін. справедливости; Драгєв, рільничий союз, мін. рільництва; Стамбулєвський, рільничий со-

юз, мін. публичних робіт; Богалов, рільничий союз, мін. почт і телеграфів; Янко Сагазов, жовтий соціаліст, мін. праці; Пастонков, жовтий соціаліст, мін. внутрішних справ. Всі вони є "радикальні". Ганьбою їх є, що сі радикали, соціалісти і аграрії (рільники) застосовують білий терор, котрий перевишає Фердинанда і йогод камарілю.

А тепер партія лівих соціалістів — Тєсіні — оказала ся єдиною революційною партією в краю. Вона злучила ся з Третім Інтернаціоналом і перемінла ся в Комуністичну Партію Болгарії, находячи ся в стислій звязи з Російською Совітською Республікою, в дусі котрої вона тут працює. Під червоним прапором Комуністичної Партії стоять всі, молоді і старі, спосібні до борби; і длятого спільна буря правління і всієї буржуазії є спрямована проти нас. Масові арештованія, наїзди на галі, заборона наших виданнів, стрілянина і т. п. Але поміж того все комуністичні організації повстають по всі селах і містах і селяни кличуть разом з пролетаріатом в один голос: "Проч з білим терором і буржуазією! Хай же Болгарська Совітська Республіка!"

Всі бореми ся о побіду — болгарських більшовиків.

Пленна є в обіймах некоего терору, заведеного соціалістичним начальником поліції і аграрним повітвним шерифом, котрі, як вірні своїм панам пси, пильнують їх власности перед робітниками. В дєль сє. Потра, 29 червня, я був змушений перебути кілька хвиля в військовій в'язниці, заки робітничі змусили їх до звільненя нас.

Переслідують нас страшно. Від арештованих робітничих правління жадає \$100.000 квачів, а богаєть куліганів випускає без квачів. Сі, котрі спустошили наш край, сі правдиві розбійники є одиноками, котрі користають з соціалістичного правління. Вчєра в Трояні (фабричне місто) жадали вони пів мільона від кожного з шести робітничих арештованих за розбите буржуазного мітінгу. (Після нихим відомостий робітничі в фабричних містах розвивають яжже замість них свої). Розбиває буржуазних мітінгів до біженности а з жовтих соціалістів-провокаторів і дїйсні бєстїї проти робітничі.

Вибори мають відбутися 17. серпня і сьє наші денєвники заборонені, многі з поміж нас арештовані, а Людові Домі замкнені. (Вибори, про котрих тут мова, відбули ся 17. серпня і після агенції Гаваса, Комуністична Партія побільшила число своїх представників до Собраня (парламенту) з 10 до 47, поміжю переслідують і угтску. Жовті соціалісти, користаючи з поміж правлінняських фондів і зі всіх полєкш, які вони діставали за свою співдальність з

ПОГЛЯНЬТЕ НА НАШУ ВИСТАВУ ПРЕМІЙ
 НА 856 MAIN STREET.

Щадіть купони і жадайте листи премій в РУСЬКІЙ КНИГАРНІ, під ч. 850 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

The ROYAL CROWN SOAPS Ltd.
 654 MAIN ST.
 PREMIUM DEPT.

буржуазією, побільшили своє число з 11. до 39. Комуністи могли здобути еше далеко більше число голосів, коли би не той факт, що 110 тисяч жовнірів, маючих право голосу, находить ся в рїжних альянтських детенційних таборах. Комуністична газета "Робітничі Вєстнік" має 30.000 циркуляції денно, в той час коли денєвник жовтих соціалістів "Народ" має заледви 11.000. Населєне Болгарії виносить 4.500.000. В Рущуку (четверте з ряду що до величини місто в краю) тяжєдєнь тому був політїчний загальний страйк; соціалістичний міністер поліції Пастухов хотів "здушити" той страйк при поміж жандармів і війська, але се так обурило робітничі, що страйк трєвав фї дні довше, ніж повинен був трєвати

27. липня має ся підняти спільні зусилля в цілі зломаня правлінняського терору. Віча під голім небом, котрі є заборонені, будуть організовані по всіх селах, місточках і містах, і перекомає ся, кілько більше жєртв впаде від соціалістичних куль. Зелїзничі робітничі і почтові та телеграфічні робітничі, котрих ведуть рєнєгати, будуть скебувати. Машиністи при льокомотивах, котрі належать до жовтих юній, одногласно заявили ся за загальний страйком і приступили до комуністичних юній. 7.000 грївнич з Перїк мають рівночє застрайкувати. (Загальний страйк на 27. липня, про котрий говорить ся, відбув ся, як подавала телеграма "Злученої Прєси", о кілька днів пізнійше. В сїй телеграмі згадувало ся про "комуністичне повстанє" і про страйк зелїзничих і транспортних робітничих. Французькі колонїальні війська "помагали" в заведенню порядку по кровавих бїйках населєня з військом і з поліцією соціалістичного правління").

Всюди по цілім краю є страйки в великих і малих заведенях і всюди сторонничі жовтих соціалістів в найбільш кримінальний спосіб розбивають ряди робітничі. Вони скебують проти комуністичних робітничих. Вони виконують брудну роботу Шайдемана і Ноского і передовим стрїємо ся з ними на барикадах, а потім вирїнаємо наші рахунки з буржуазією.

Вони не можуть полагати на болгарських жовнірах для виконаня тої відражаючої роботи, але мають рїжного рода чужі війська, голвно французькі колонїальні муринські війська. Наші жовніри не раз спротивляли ся виконанню мордів, подібних до тих, яких доканоно на наших мучениках, Лїбкнехтови і Розі Люксембург. А однак бачите з того, що альянтські жовніри їдуть ратувати те саме правління, з котрим еше кілька місяців тому воювали. Але навіть і сі жовніри потайки солідаризують ся з нами і в той спосіб може нам владєть ся еше перешкодити злочинним зусиллям правління. Розруженє капіталістичного світла поступє далеко скорше, ніж можна собі се виобразити, і маси рухають ся як морські фїлі.

Дєнь вирїваня рахунку прийшов! Подумайте лише собі! Мій батько, 68 літній старєць, вступив до Комуністичної Партії.

Іван Василів Водєнїчаров.

Морган позичає рос. контр-революціонерам гроші.

КОПЕНГАГА. — Берлінська газетина "Фрайгайт" пише про угоду американських банкірів з Морганом на чолі і "російським правлінням", яке істнує на папері і має тепер свій осїдок в Берліні, до позички грошній. Морган позичає сїй групї російських реакціонерів суму 300 мільонів доларів, щоб вони могли зачати офєнзиву проти більшовиків і забрати Москву.

ВАЖНЕ ПОВІДОМЛЕНЄ

Отсим подаємо до загального відомо, що ми якраз тепер покінчили заходи з нашими заграничними кореспондентами відносно висилки грошей до

ГАЛИЧИНИ
БУКОВИНИ
РУМУНИЙ

ПОЛЬШ
ЧЕХО-СЛОВАКІ
СЕРБІЙ

Ми будемо радї відновити знакомість з нашими попередними клієнтами і можемо запевнити їх про таку саму безпечну і скору обслугу як і переше.

По більшій інформації пишть або заходіть на нашу адресу:
 На запити листовні відповідаємо негайно.

ALLOWAY & CHAMPION
 BANKERS AND STEAMSHIP AGENTS
 667 MAIN ST. --- WINNIPEG, MAN.

Денікін заняв Київ, Денікін заняв Конотоп, Денікін заняв більшовиків під Шарнінов, Денікін грозить Румунією за Бєсарабію, Денікін загорне Галичину, Денікін на Москву, Денікін видає мфєсти, Денікін формує правління в Київ, Денікін будове російську імперію так-без кінця дєнь в дєнь по сьвітї слава про Денікіна. Пересїчний читач європейськї прєси уявляє собі Денікіна яксь непереможним героєм, російським Богом, перьким одні кланяють ся, другі на його імя трєпочуть зі стєху.

Хтож є той вїтний Самііл і де його сила?
 Царський генерал Денікін не визначив ся під всєсвітній війни. По вїб-революції в Росії утікє перед революціонерами і в сїм військом разом з Корєвим до підїжа Кавказу, користаючи гостинночї донських та кубанських козаків, організує малі відділи боротьби з більшовицькими частів нїмєцького наїзду на країну, входить в конхати нїмєцькими генералами в Київ і бере поміч в грошах і моршї від гєтьмана Скоропєського, з яким до спілки помічї Німіцї задумє вїдїти в Росії. Після розгрому мєчнини повляють ся у морських берегах Чорного моря єсні кораблі антанти і Дєнєгєє відразу великим прихильником західних держав, йому достарчують грошей мунїції, оружжя, таків для рїтки з більшовицькими.

Нїби на глум з уїбє уїсїдїи право і на лїво вербує сько для свої армії, верє кожного дня, що попаде і де паде. Ось одін зразок бунку Денікіна:

На границї Румунї з Болрєю є місточко Тульча, з а. о. ж єно розпредїкє мунїкт, до якого Румунї сваджують усіх Москалів країни, що живуть на території Румунї. В Тульчї є армія Денікіна, який фєрїє відради до Новоросїї. Цей штаб намагав ся, спривати до Новоросїє Українї, які поповарили Луценвої української армії одєси, опинили ся згодом тїкаючи перед більшовицькими в Румунї. Цей денікінівський штаб в Тульчї зовсім не знає назви Українєць, а зєго штабу капітан Ангєрє просто записував всїх Українєць у добровольцї. Коли ні протєстували, то він вїдєв: "Добре, я вас вїдєв з книжки добровольцїв, і пишу до списку дєрїтїи Українського старшину Кємірова, що хотїв вєнести прєт проти такого поведєнє нїкінієського штабу до руської і французької команд, передало військовому комі му судови в Тульчї і розляно. — Прочїх українєць старшину околє 100 людин визначено і держано чєрез дїні в тюрмі без їдї, поки не згодили ся вступити до добровольчої армії."

Так отже добровільця Денікіна, з якої з початку сьмївали ся більшовицькі нїї і більше генералів, ковнїків і офіцїрїв, чим рївних жовнірів, зросла в по нїм часї до чєртї мільонєжа. Ядро цєї армії становїє досї донські і кубанські заки, а служать в нїй так скажі як і Українї. Служать нїмєцькі добровільцї, цє стало ся з тої причини, що нїї війська є заняті на фронтях, а денікінівська є добре вїєкєпована антанти. Взагалї Денікін го армія є в руках антанти, чим був Скоропєць в руках Німіцїв. Без антанти є Денікін немислє-